

มติมหาเถรสมาคม

ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๗

สำนักเลขาธิการมหาเถรสมาคม

มติที่ ๓๐๓/๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ พ.ศ. ....

ในการประชุมมหาเถรสมาคมครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ เลขาธิการมหาเถรสมาคมเสนอว่า ตามที่ในการประชุมมหาเถรสมาคม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้นำเรื่อง การประชุมและสัมมนาร่างพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ พ.ศ. .... (ในชั้นการ พิจารณาของวุฒิสภา) เสนอต่อที่ประชุม ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติแต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม การดำเนินการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ พ.ศ. .... จำนวน ๒๑ รูป/คน มี สมเด็จพระญาณวโรดม วัดเทพศิรินทราวาส เป็นประธานกรรมการ ให้มี หน้าที่ติดตามการดำเนินการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ พ.ศ. .... และดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อย่างใกล้ชิด แล้วนำเสนอมหาเถรสมาคม นั้น

การประชุมคณะกรรมการครั้งแรก ที่ประชุมได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวาง ในเรื่องที่ดิน ที่ธรณีสงฆ์ และที่ศาสนสมบัติกลาง และเนื่องจากเห็นว่า เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง กับวินัยของสงฆ์ นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ประธานคณะกรรมการ จึงได้ อาราธนา พระเทพโสภณ และ พระราชกวี เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับมติที่ประชุมมหาเถรสมาคม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ ว่า "เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สิน ของพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นหน้าที่ของสงฆ์จะต้องดูแลรักษาและปฏิบัติให้ถูกต้องตาม พระธรรมวินัย พระภิกษุรูปใดไม่รักษาสังฆของที่เป็นของสงฆ์อันเป็นทรัพย์สินของพระพุท- ศาสนาจะต้องมีความผิดตามพระวินัย" ในการประชุมครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓ เพื่อให้เกิด

ความชัดเจนในการชี้แจงกรณีดังกล่าว สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจึงได้อาราธนา พระเทพโสภณ และ พระราชกวี ซึ่งทั้ง ๒ รูป ได้เข้าร่วมชี้แจงกับคณะกรรมการฯ จนได้ข้อสรุปที่เหมาะสมกับเหตุผล ทำให้คณะกรรมการฯ เข้าใจและเห็นด้วยกับคณะสงฆ์ เข้าถวายรายงานต่อที่ประชุม สรุปดังนี้

พระเทพโสภณ และ พระราชกวี ได้กล่าวถวายรายงานโดยสรุปว่า

๑. มีพระบัญญัติในวินัยปิฎก จุลวรรค เล่ม ๗ ข้อ ๒๙๒ ความว่า “อาราม พื้นที่อารามนี้ เป็นของที่ไม่ควรแจกจ่ายหมวดที่หนึ่ง สงฆ์ก็ดี คณะก็ดี บุคคลก็ดี ไม่ควรแจกจ่ายให้ไป แม้แจกจ่ายไปแล้ว ก็ไม่เป็นอันแจกจ่าย รูปใดแจกจ่าย ต้องอาบัติ ฤๅลัจฉัย” และถ้ามหาเถรสมาคมมีส่วนร่วมก็เป็นอาบัติ หรือพระรูปใดก็ตามให้ความเห็นชอบ ก็เป็นอาบัติทั้งสิ้น จึงเป็นเรื่องที่ไม่สามารถปฏิบัติหรือดำเนินการใด ๆ ได้ เพราะขัดกับพระวินัย พระรูปใดก็ตามให้ความเห็นชอบเป็นอาบัติทุกรูป

๒. การที่คณะสงฆ์ยินยอมให้ส่วนราชการหรือเอกชนนำที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ ไปใช้ประโยชน์ได้โดยโอนกรรมสิทธิ์นั้น เป็นไปตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งกำหนดให้มีค่าภาคธรรม การที่คณะสงฆ์ต้องปฏิบัติเช่นนี้ ถือว่าเป็นการอนุวัตรตามกฎหมายบ้านเมือง ตามพระบาลีว่า “อนุชานามิ ภิกขเว ราชูหนุ ออนุตติตุ ภิกขุทั้งหลาย เราอนุญาติให้ออนุวัตร คล้อยตามพระราชา” ดังนั้น พระราชาทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติหรือกฎหมายใด ที่ไม่ขัดกับพระธรรมวินัย เมื่อพระสงฆ์ปฏิบัติตาม จึงถือเป็นการอนุวัตรตาม พระราชาคือกฎหมายนั่นเอง

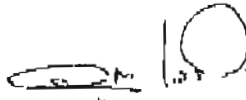
๓. ที่ประชุมคณะกรรมการฯ จึงมีความเห็นว่า ควรให้เพิ่มมาตรา ๔๐ โดยระบุว่า การจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่ในที่ดินซึ่งเป็นที่ดินของพระพุทธศาสนาตามประมวลกฎหมายที่ดิน ต้องไม่นำความในมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับ การดำเนินการในที่ดินซึ่งเป็นที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ หรือที่ศาสนสมบัติกลาง ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์

อนึ่ง ข้อความในมาตรา ๕๐ วรรคสอง พระราชกวี จะได้เสนอขอแก้ไขเป็น ให้
ดำเนินการตามพระวินัย จารีตประเพณี และกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์
รายละเอียดตามเอกสารที่แนบถวายในที่ประชุม

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเห็นควรนำเสนอมหาเถรสมาคมเพื่อโปรด
ทราบ

ที่ประชุมรับทราบ

พลตำรวจโท

(อุดม เจริญ)

เลขาธิการมหาเถรสมาคม

.....	.....
.....	.....
.....	.....